

* อาสาสมัครช่วยไม้สุ่มป่า พาดอกฟ้ากลับบ้าน *

ณ อุทยานธรรมชาตินิเวศน์ ราชบุรี

15 - 16 สิงหาคม 2552

กลุ่มอาสาสมัคร K B D

www.oknation.net/blog/kbd

กำหนดการ :

วันที่ 14 สิงหาคม 2552

คืนวันศุกร์ นัดรวมพลที่ อุทยานธรรมชาติวิทยา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
(อาสาที่ไม่มีรถส่วนตัวไปเอง สามารถร่วมเดินทางไปกับทีมงานได้)

วันที่ 15 สิงหาคม 2552

- ↳ เข้าดูเวลาประมาณ 07.00 น. กลุ่มอาสาสมัครด้วยกันที่ ร้านอาหารครัวมอนไซ บ้านฝาปกเพื่อเตรียมขึ้นรถยนต์ออฟโรดเดินทางขึ้นเขา โดยจะใช้เวลานั่งรถ 20 กว่านาที จากนั้นจะถึงจุดเดินเท้าโดยใช้เวลาเดินเท้าสู่สันเขา 4-5 ชั่วโมงเป็นเส้นทางผสมกลมกลืนระหว่างทางเรียบและสูงชัน มีความยากลำบากในบางช่วงที่จะต้องป่ายปีน มุด ลอด ไปตามไม้ล้ม
- ↳ ประมาณ 4 ชั่วโมงเดินเท้า จะถึงหัวรางน้ำเป็นพื้นที่บริเวณลำห้วยต้นน้ำ ให้พักผ่อนรับประทานอาหารเที่ยง (เตรียมอาหารห่อเข้าไปทานในป่า) ในจุดนี้หากอาสาท่านใดที่ประสงค์อาบน้ำให้กระทำได้ ณ ตรงจุดนี้ เพราะบนสันเขาไม่มีลำห้วยหรือลำธารใดๆ
- ↳ จากจุดนี้จะต้องเดินเท้าไปอีก 1 ชั่วโมงเพื่อขึ้นไปยังสันสิงโต ในระหว่างทางอาสาทุกท่านจะต้องช่วยกันสังเกตตามเบ้าใบรายทางเพราะตลอดทางจะพบกอกกล้วยไม้ที่ร่วงหล่น ให้อาสาค่อยๆแกะกอกกล้วยไม้ออกมาและเก็บใส่ถุงของแต่ละท่านนำไปรวบรวมที่แคมป์พัก
- ↳ ประมาณ 13.00-14.00 น. เดินเท้าถึงจุดหมายปลายทางบริเวณที่ตั้งแคมป์จะเป็นสันเขาที่เปรียบได้ดั่งสวนกล้วยไม้ป่า อาสาเตรียมที่พักเองเช่นกางเต็นท์หรือหาสถานที่หลับที่นอน คนนำทางจะจัดสถานที่ตั้งแคมป์และเตรียมอุปกรณ์หุงหาอาหาร
- ↳ 15.00 น. อาสาเดินเท้าปุพรมสำรวจพื้นที่เพื่อเก็บกล้วยไม้อีกครั้งจนถึงบริเวณสันเขาแหลมและกลับถึงที่พักในเวลาประมาณ 17.30 น. และรับประทานอาหารเย็นในเวลา 18.00 น.
- ↳ หลังอาหารเย็น โกว์ธรณี กล้วยไม้ จะเล่าเรื่องป่าและแนวทางการอนุรักษ์ป่าให้อาสาได้ฟัง และกลุ่มอาสาจะช่วย โกว์ธรณี ระดมความคิดและช่วยกันหาแนวทางการอนุรักษ์กล้วยไม้ป่า และผืนป่าแห่งนี้ จากนั้นก็พักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 16 สิงหาคม 2552

- ↳ 07.00 น. หลังกาแฟมือเช้า อาสาจะเดินเท้าขึ้นสันเขาแหลมเพื่อสำรวจกล้วยไม้ป่าอีกครั้ง
- ↳ 08.30 น. รับประทานอาหารเช้าหลังจากนั้นให้อาสาจับจองต้นไม้ที่จะนำกล้วยไม้ไปผูกไว้บนคบไม้ หากผูกไว้สูงกล้วยไม้ต้นนั้นก็อยู่รอดปลอดภัยจากไฟป่า อาสาท่านใดปีนต้นไม้ไม่ได้ให้รวบรวมไปให้กับผู้ที่สามารถขึ้นต้นไม้ได้
- ↳ 12.00 น. รับประทานอาหารเที่ยง และคืนพื้นที่ให้ป่า เก็บอุปกรณ์และเดินทางกลับ

การรับสมัครอาสา :

ส่งอีเมลล์เล่าประสบการณ์การทำกิจกรรมจิตอาสา และเหตุผลที่อยากเข้าร่วมกิจกรรม
“คืนกล้วยไม้สู่ป่า พาดอกฟ้ากลับบ้าน” ครั้งนี้ มาที่

คุณนารี เพ็ชรน้อย (แจง) ผู้ประสานงาน กลุ่มอาสา KBD
Email: naree@trecon.th.com

กำหนดรับสมัครอาสา ถึงวันที่ 5 สิงหาคม 2552 ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือก จะได้รับการติดต่อ
กลับจากทีมงานเพื่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้น และความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม
รับจำนวนจำกัด เพียง 10 ท่านเท่านั้น

ภาพ... ประทับใจ โดย เคบีดี-วัน

กิจกรรมอาสา "คืนกล้วยไม้สู่ป่า พาดอกฟ้ากลับบ้าน" ในโครงการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำตะวันตก ที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 15 - 16 สิงหาคม ที่ผ่านมา เป็นความร่วมมือกันของกลุ่มอาสาสมัคร กับผู้ผลิตรายการอิสระเจ้าของบล็อก www.oknation.net/blog/gasung ในแง่มุมของเหล่าอาสาที่ต้องการทำงานเพื่อการอนุรักษ์ผืนป่า หรือเพื่อการรักษาป่าเขาไว้ให้คงอยู่ อย่างยั่งยืน การไปครั้งนั้นนอกจากภารกิจหลักคือการคืนกล้วยไม้สู่ป่าแล้ว เรายังมีภารกิจอื่นๆ ที่สอดแทรกเข้าไปตลอดช่วงเวลา 2 วัน 1 คืน พวกเราทำตัวเป็นนักผจญภัย นักแสวงหา นักสืบ และยังเป็นนักเต็มฝันและกำลังใจให้กับผู้อื่นอีกด้วย ก่อนไปเรารู้สึกภาคภูมิใจกับความเป็นผู้ใหญ่ แต่ตอนกลับออกมาเรารู้สึกอึ้งอัมกับความเป็นผู้ใหญ่ เราเดินทางไปเพื่อให้สิ่งใด และเรารับสิ่งใดกลับมา นี่คือภาพแห่งความประทับใจของ KBD หมายเลข 1

- ลูกใครหนอ -

เราพบสาวน้อยคนหนึ่งที่สำนักงานอุทยานธรรมชาติวิทยา พอถามว่าหนูมาทำอะไร ก็ตอบเสียงใสแจ้วว่า "หนูมาเข้าค่าย เขาวชน คนกับป่า" ลูกใครไม่รู้ น่ารักจริงๆ อยากได้แบบนี้สักคนบ้างจ้ะ

- แรกพบ -

คุณสุเทพ ไกรเทพ หัวหน้าอุทยานธรรมชาติวิทยา หนุ่มใหญ่ชาวตรัง ที่มาทำงานที่นี่ได้หกปีแล้ว
กล่าวต้อนรับเหล่าอาสา

- ตากล้องจอมซ่า -

ตากล้องพยายามบันทึกภาพการเดินทางของเหล่าอาสา ระหว่างเส้นทางจากบ้านผาปกไปยังจุดเดินเท้า

- สาวน้อยมหัศจรรย์ -

แอน KBD-7 สาวน้อยมหัศจรรย์ ประจำกลุ่มอาสา KBD ก่อนเดินทางเราได้พูดคุยกันว่ากิจกรรมอาสาครั้งนี้ มีอาสาชายมาช่วยทำกิจกรรมกันเป็นจำนวนมาก เป็นโอกาสอันดีที่อาสาหญิงของกลุ่ม KBD จะได้แสดงความอ่อนแอ เราจึงตกลงกันว่าเราจะเริ่มข้อความอ่อนแอกันแต่เนิ่นๆ หลังจากเดินเท้าเข้าป่าไปได้ไม่นาน เราก็พบกล้วยไม้กอใหญ่หล่นลงมากองอยู่เบื้องล่างของต้นไม้สูงใหญ่ขนาด 3 คนโอบ และไม่มีกิ่งก้านให้ปีนขึ้นไปได้ ระหว่างที่กำลังหาวิธีจะนำกล้วยไม้กลับคืนสู่ผืนดิน ก็ได้ยินเสียงใครสักคนพูดว่า "ต่อตัว" แผลอแผล็บเดียวเห็นเจ้าแอนโดดซี้คอ ดร.ธงชัย แล้วโผขึ้นไปเหยียบไหล่พี่สุเทพ หัวหน้าอุทยานฯ หลังจากนำกล้วยไม้ไปเกาะไว้ได้สำเร็จก็ค่อยๆ ไต่ลงมา แล้วประกาศว่า "แอน เคบีดี-เจ็ด เย้ๆ" หมัดกัน... ความอ่อนแอที่ซอมนมาเป็นเดือนๆ สอบดกตั้งแต่ด่านแรกแล้ว เจ้าแอนเอ๊ย...

- ผลไม้ป่า นานาพรรณ -

เดินตามหัวหน้า ได้ชิมผลไม้ป่านานาพรรณ ไปตลอดเส้นทางเดิน

- นินจาเต่า -

ด้วยความที่เป็นอาสาที่มงาน และมีประสบการณ์เดินป่ามาพอสมควร ก่อนเดินทางเราได้ประชุมกัน และได้ประเมินสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ระหว่างอยู่กลางป่า อุปกรณ์บางอย่างที่นอกเหนือจากสัมภาระส่วนตัว จึงได้ถูกแจกจ่ายไปตามเป็ของที่มงาน และเราจะนำมาใช้เมื่อคราวจำเป็นเท่านั้น เช่น เชือก ทรายขี้ต ทรายขี้ต สารอง ฯลฯ ทำให้อาสาที่มงานต้องแบกสัมภาระที่มากกว่าคนอื่นๆ และใหญ่เกินตัว ดูสภาพคล้ายนินจาเต่า การที่เราแบกสัมภาระไปมาก ใช่ว่าจะวิตกกังวลจนเกินเหตุ แต่มีเหตุการณ์หนึ่งที่เราคิดไว้ล่วงหน้าและได้เกิดขึ้นจริง นั่นคือระหว่างที่กำลังเดินขึ้นสู่สันเขา ใกล้ถึงจุดที่ตั้งค่าย ฝนก็โปรยปรายลงมาอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว ดากล่องซาใจ ที่ก่อนหน้านี้ทำตัวแสบและขามาตลอดเส้นทาง ตอนนี้มีอาการจืดและซัดลงไปถนัดตา เพราะไม่ได้เตรียมการ เรื่องการป้องกันเครื่องไม้เครื่องมือของตนไว้อย่างรอบคอบ เมื่อที่มงานไปถึง "ร่ม" จึงทำหน้าที่คล้ายขามูไร ที่ใช้ปกป้องของรักของหวงไว้ได้ทันท่วงที และมีเวลามากพอที่จะค้นหาถุงพลาสติกขนาดใหญ่ที่ซุกอยู่ในเป้เพื่อ ห่อหุ้มให้มิดชิด หลังจากทำหน้าที่ของอาสาที่มงานเสร็จเรียบร้อย เราก็เดินทางร่วม ชมนก ชมไม้ ไปจนถึงจุดที่ พัก ท่ามกลางความงงววยของเหล่าบรรดาเพื่อนอาสา "ยัยนี่ทำอะไรบ้า พรรมมาเดินป่า"

การแบกสัมภาระไปมากครั้งนี้ยังมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นอีกหนึ่งอย่าง พี่สุเทพ หัวหน้าอุทยานฯ เห็นว่าเราตัวเล็ก แต่แบกเป้ใบใหญ่เกินตัว จึงเดินมาบอกกับเราว่า "แจงแบกเป้ใบใหญ่เกินไป เวลาเดินจะทำให้การทรงตัว ลำบาก ผมแบกให้เอาใหม่..." นาที่นั้นหัวใจคล้ายจะหยุดเต้น เดินป่ามาหลายครั้งหลายครา สัมภาระในเป้ก็ไม่เคยลดน้อยลงไปกว่านี้เลย แต่เป็นครั้งแรกที่มีสุภาพบุรุษอาสาจะแบกเป้ให้ ใจหนึ่งอยากสลดเป้แล้วส่งให้พี่ เขาไปในทันที คงจะกระชุ่มกระชวยหัวใจทั้งผู้ให้และผู้รับ แต่พอดคิดไปถึงค่าล้อเลียนของเพื่อนอาสาที่รู้จักกัน มานาน ก็ต้องเปลี่ยนใจ และฝืนตอบกลับไปด้วยความเสียดายโอกาสว่า "ขอบคุณคะ ไม่เป็นไรคะ มันแคดูใบ ใหญ่ แต่ไม่หนักหรอกคะ..." ฮือๆ เสียตายจ้ง โอกาสที่จะได้บริหารเสนแบบนี้ คงมีไม่ถึงหนึ่งในร้อย...

- ที่พัก ริโอพี ของหัวหน้าอุทยานฯ -

นี่แหละที่พักของหัวหน้าอุทยานฯ เมื่อคืนมีทั้งลม ทั้งฝน พี่เขานอนได้ยังงั้นะ

- ฉันทเหนือ ฉันทเปลี้ย ฉันทหวัง... -

เอ๊ยๆ น่องแอนๆ มาผีดงานแล้วเว้ย นี่กิจกรรมคืนกล้วยไม้สู่ป่า ไม่ได้ให้มาจับปีนรบกับใครนะ !!

- บ้านของดอกฟ้า -

เมื่อมาถึงก็ไม่ต้องคิดอะไรมากค่ะ ปีนอย่างเดียว

- ชมวิว -

หลังเสร็จภารกิจพาดอกฟ้ากลับบ้านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พี่สุเทพก็พาพวกเราขึ้นไปยังยอดเขาแหลมซึ่งเป็นจุดชมวิว ทิวทัศน์ที่สวยงามของอำเภอสวนผึ้ง และที่บนยอดเขาแห่งนี้เองที่มีสิ่งตื่นตาตื่นใจเกิดขึ้น ระหว่างกำลังจะเดินกลับมายังที่ตั้งค่ายก็มีผึ้งฝูงใหญ่กำลังย้ายรัง บินไต่ระดับยอดหญ้า มุ่งหน้ามายังพวกเรา เหล่าอาสาเผ่าดูด้วยความตื่นเต้น แต่หัวหน้าอุทยานฯ ตะโกนบอกว่า "หมอบ" พอสิ้นเสียง เหล่าอาสา ก็ลงไปนอนราบกับพื้น จังหวะเดียวกันกับที่ผึ้งฝูงได้บินผ่านลำตัวไปอย่างฉิวเฉียด สักครู่ก็มีเสียงบอกว่า "ไปหมดแล้ว" นี่ก็เป็นอีกประสบการณ์อันน่าทึ่ง และตื่นเต้น แต่อดคิดไม่ได้ว่า ผึ้งฝูงนี้มีใครจ้างมาหรือเปล่า

- บรรยายภาคยามค่ำคืน -

ภารกิจพิชิตใจได้เริ่มต้นขึ้นในค่ำคืนนี้ แม้ฝนฟ้าจะโปรยปราย แต่เหล่าอาสา ก็ไม่ย่อท้อ พรายซ์ขนาด 3 x 3 เมตร ได้ถูกกางออกเพื่อให้เหล่าอาสาจากต่างถิ่นอย่างพวกเรา อาสาในพื้นที่ และหัวหน้าอุทยานฯ กับลูกน้อง ได้ชุกตัวเข้าไปร่วมวงสนทนากัน คนขวาสุดคือพี่โด่ง หรือ "บุหลัน รัตติ" นักเขียนเรื่องป่า ที่อาสาเคยมีโอกาสได้อ่านงานเขียนตอนที่อยู่ในเมือง ด้วยความเป็นนักเขียน จึงมีชั้นเชิงในการเล่าเรื่องให้ตื่นเต้น และน่าติดตาม แต่คนที่ดูเหมือนจะกระซอกใจชาวอาสาได้มากที่สุดน่าจะเป็นพี่สุเทพ หัวหน้าอุทยานฯ เมื่อเรามีคำถามว่าพื้นที่นี้มีปัญหาเรื่องใดบ้าง ความในใจที่ซ่อนไว้กว่าหกปีที่มาทำงานที่นี่ ก็พรั่งพรูออกมา แข่งกับสายลมและสายฝน แต่ความรู้สึกของอาสาที่ได้รับฟังเรื่องราวเหล่านี้ คือ ผู้ชายคนนี้ ช่างเป็นนักสู้ที่น่านับถือจริงๆ เมื่อเราถามว่าต้องการอะไรจากอาสา พี่เขาตอบมาสั้นๆ ว่า แค่ "กำลังใจ" นี่ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้พวกเราตั้งใจไปต่อกัน สำหรับอาสาอย่างเราๆ ที่เวลาส่วนใหญ่จะใช้ไปกับการหาเลี้ยงชีพในเมือง อีกทั้งพวกเรา ก็ไม่ได้ร่ำรวย และไม่มีอำนาจสั่งการให้แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงสิ่งใดให้ดีขึ้นได้ เรามีเพียงหัวใจของคนอาสาที่ภายในบรรจุหัวใจไว้เต็มทุกห้อง เมื่อมีใครเห็นคุณค่าและต้องการมัน พวกเราก็รู้สึกซาบซึ้งอย่างที่สุด

- ทะเลหมอก -

เช้าวันใหม่ ที่สุเทพ มาร้องเพลงปลุกเราแต่เช้าตรู่เพื่อให้ไปดูทะเลหมอก การเดินทางที่ต้องปั่นปายมาจนถึงจุดตั้งค่ายเมื่อวานนี้ บวกกับการที่เรานั่งคุยกันจนตึกตื่นท่ามกลางละอองหมอกฝน ทำให้รู้สึกปวดเมื่อยไปทั้งเนื้อทั้งตัว แต่ด้วยสปิริตของความเป็นอาสาที่ทำงาน จึงต้องจ้วเจียลงจากเปล แล้วไปปลูกเพื่อนอาสาให้ลุกขึ้นไปดูทะเลหมอกด้วยกัน โดยอ้างว่า นี่เป็นอีกหนึ่งภารกิจที่อาสาต้องไปถ่ายรูปสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อนๆ อาสาจึงดีดตัวลุกจากที่นอนอันอบอุ่น แล้วเดินตามพวกเราขึ้นไปบนสันเขาแหลมจริงๆ แล้ว อ้างไปอย่างนั้นแหละ ใครจะไม่ไปก็ได้ แต่อยากหาเพื่อนไปเหนื่อยด้วยเท่านั้นเอง เมื่อขึ้นไปถึง อากาศที่เย็นสบาย ภาพทิวทัศน์ที่สวยงาม สายหมอกกระเือ เรียงรายไปตามทิวเขา ก็ทำให้พวกเราหายเหนื่อย

- ภาพก่อนและหลังเข้าป่า -

หลังจากอาหารเช้า เราก็ใช้เวลาทั้งหมดไปกับการเดินทางกลับ มีภาพความประทับใจมากมายเกิดขึ้นระหว่างทาง ซึ่งคงต้องเก็บไว้ให้อาสาคนอื่นๆ ได้เล่าบ้าง แต่อดไม่ได้ที่จะนำภาพก่อนและหลังเข้าป่ามาให้ดูกัน และนี่เป็นเหตุผลว่าทำไม ก่อนเข้าป่าเราจึงต้องให้อาสาเรียกชื่อตัวเองก่อน เพราะหลังออกจากป่าอาจมีบางคนที่ไม่จำตัวเองไม่ได้

- ภาพนี้ต้องขยาย -

ภาพแห่งความประทับใจสุดท้ายนี้ เราให้ชื่อว่า "ฟ้ามีอาจกัน ในที่สุดเราก็หากันจนเจอ" ^{เข้าป่าไปเจอแล้ว}
(หัวหน้าอุทยานฯ กับ เคบีดี-วัน) เข้าข้างตัวเองสุดๆ นี่แหละคือความอึดอ้อมใจที่พวกเราหอบกลับบ้าน หลังจาก
จบการทำค่ายกิจกรรมอาสา "คืนกล้วยไม้สู่ป่า พาดอกฟ้ากลับบ้าน" ในครั้งนี้

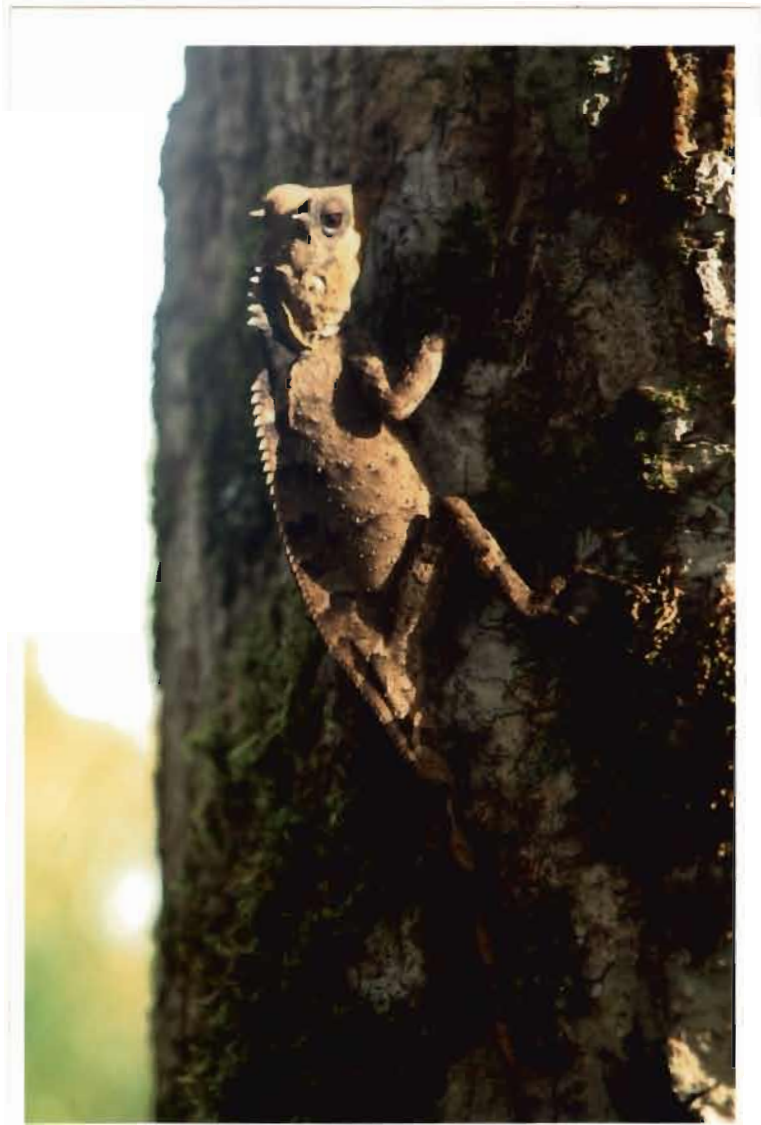

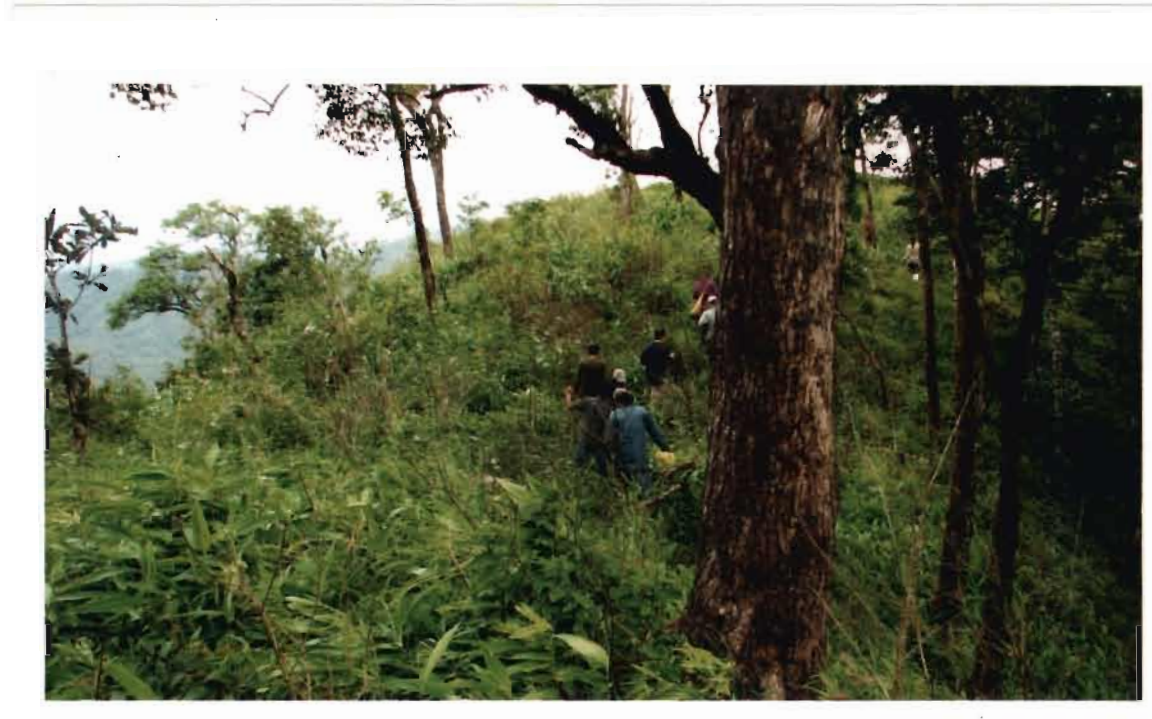
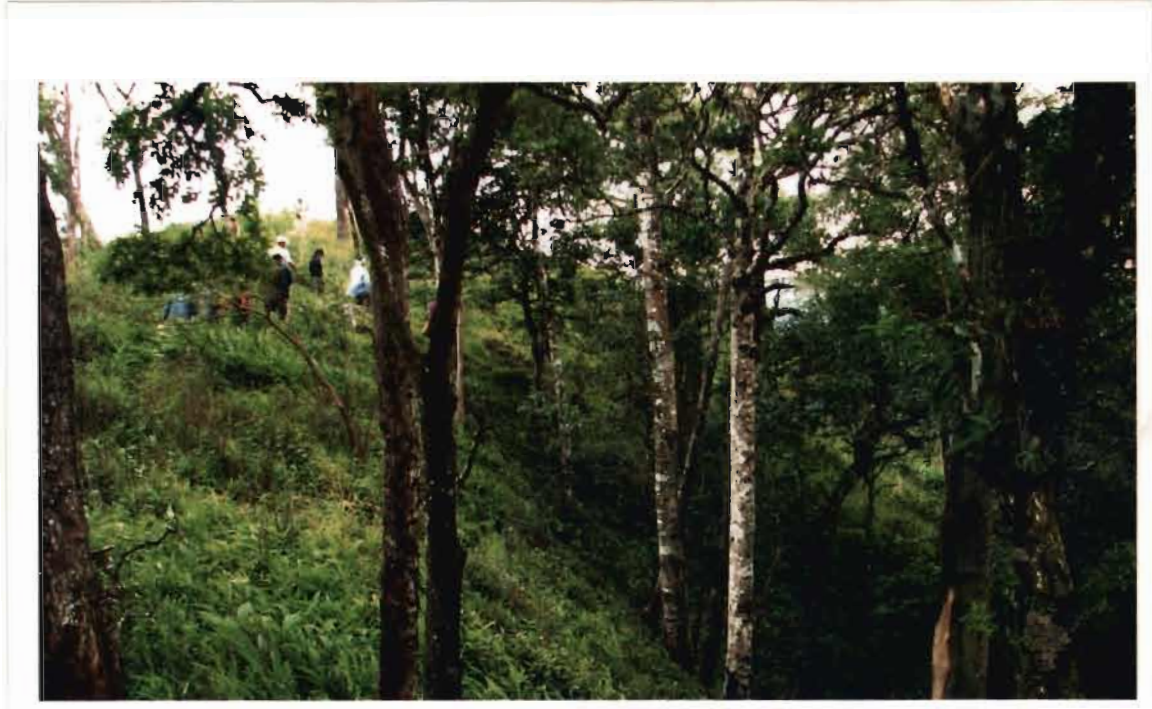

ขอขอบคุณ

อุทยานธรรมชาติวิทยา ส่วนพืช ราชบุรี

คุณสุเทพ ไกรเทพ

หัวหน้าสำนักโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา

